

ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ (!)

Σύμφωνα με σχόλιο στο φύλλο τοπικής εφημερίδας της 12-3-2008 ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερόνυμος εξέφρασε με έγγραφό του στο δεοπότι Λάρισας και Τυρνάβου κ. Ιγνάτιο την ικανοποίησή του γιατί ο ενεργής από τον έλεγχο των οικονομικών της Μητρόπολης και του προσκυνήματος των Τεμπών εκκλησιαστικός οικονομικός επιθεωρητής διαπίστωσε ότι: "Τόσο η λογιστική αποτύπωση όσο και η ουσιαστική διαχείριση των οικονομικών της Ι.Μ. διενεργούνται κανονικά και τίμια".

Παρά τα εγκόμια της έκθεσης η σκληρή πραγματικότητα διαφένει τουλάχιστον το σκέλος που αναφέρεται στο προσκύνημα της Αγίας Παρασκευής Τεμπών. Η επιβεβαίωση γίνεται και από σχόλια της ίδιας εφημερίδας που κατά την τελευταία τριετία έχουν ως κάτωθι:

25-7-2005: "Ούτε σε τριποκοσμικό κράτος δεν βλέπει κανένας αυτό το αίσχος, αυτή τη βρωμιά, αυτήν την εικόνα της πλήρους εγκατάλειψης. Ακόμη και τα τοιμέντα κινδυνεύουν να φύγουν από τη θέση τους".

27-7-2006: "Παραφωνία και μέγια πρόβλημα, από τη συγκέντρωση τόσου μεγάλου πλήθους, τα οικουμένια, που κείτονται σε σωρούς, σε ανοιχτά ιουστάλια ή πεταμένα σκόρπια σε οποιοδήποτε σημείο. Κι αν τυχόν κάποιος έβλεπε για πρώτη φορά την περιοχή την χθεσινή μέρα, σίγουρα δεν θα ξαναρχόταν".

20-7-2007: "Η εικόνα στην Αγία Παρασκευή πρέπει να αλλάξει..." κατά το νομάρχη κ. Λουκά Κατσαρό, επιτόπιο επισκέπτη. Και συνεχίζοντας: "Η εικόνα που υπάρχει αυτή τη σημερινή στην περιοχή σίγουρα δεν είναι αυτή που αρμόζει για ένα σημείο το οποίο από τη μία πλευρά επισκέπτονται χιλιάδες Έλληνες και ξένοι, κάθε χρόνο, ενώ παράλληλα από την άλλη αποτελεί πηγή εσόδων για πολλές πλευρές και κυρίως για την Ιερά Μητρόπολη Λαρίσης και Τυρνάβου...".

Και να σημειωθεί ότι για τη συντήρηση του προσκυνήματος προβλέπεται η διάθεση ποσοστού 20% από τα επίδοια έσοδα του προσκυνήματος. Το ποσοστό αυτό το έτος 2003 ανήλθε σε 86.119,56 _ και το έτος 2005 σε 67.376,03_. Εκτούτη σταμάτησε η Μητρόπολη να δημοσιοποιεί τα έσοδα του προσκυνήματος για να μην γνωρίζει μάλλον το κοινό τα έσοδά του και κυρίως την πραγματική διάθεσή τους.

Με βάση τα προαναφερόμενα δεδομένα εύλογα προβάλλουν για απάντηση τα παρακάτω αμείλικτα ερωτήματα: Πού πήγαν τα τόσα προβλέπομένα και εισπραχθέντα χρήματα για την συντήρηση του προσκυνήματος πάνω από δέκα χρόνια; Η επιτροπή διαχείρισης του προσκυνήματος, υπό την προεδρία του δεσπότη, ποια μέτρα πήρε για τη συντήρηση και αποφυγή των προαναφερόμενων απαράδεκτων ανθρώπων.

Υπάρχουν, βέβαια, και μερικές εξαιρέσεις τεραρχών, που μακάρι ο καλός Θεός να φωτίσει όλους τους Ιεράρχες της Εκκλησίας μας να συναισθανθούν την ιερή τους ομολογία και αποστολή. Να αντιληφθούν ότι μόνο το προσωπικό καλό παράδειγμα και η προσωπική συνέπεια διδάσκουν και όχι τα επετειακά μηνύματα και τα θεωρητικά τους κηρύγματα. Εξάλλου κατά την Αγία Γραφή: "Ο ποιών την αλήθειαν έρχεται προς το φως". Και κατά το θυμόσιο λαός μας: "Τα έργα ομιλούν και όχι τα λόγια τα παχιά". Α.Κ.

ΜΟΥ ΤΑ ΕΚΑΝΑΝ ΔΩΡΟ!

«Τα δώρα αποτυφλοί» (Δευτ. Ιστ' 19)

Πρόκειται για τα πολυτελή άμφια ιερέων και αρχιερέων (ορθόδοξα, προβυτιέρων και επισκόπων). Οι επιπώσεις απ' την πολυτελή και μεγαλοπρεπή εμφάνιση μερικών κληρικών, είναι τραγικές. Και φυσικά οι μόνοι, που βγάνουν κερδισμένοι απ' αυτά την επίδειξη, είναι οι αιρετικοί και οι άθεοι, που ζητάνε αφορμή για να κατηγορήσουν την Εκκλησία (Β' Κορ. ια' 12).

• Για τον πολύ κόρμο, ιδίως τους φιωχούς, που «εμπυρίζονται» (Ψαλμ. θ' 23), τα χρυσοποικίλτα και χρυσοκέντητα άμφια των κληρικών αποτελούν:

• **Πρόκληση.** Βλέπουν τη φιώχεια του λεγομένου τρίτου κόρμου, των γυμνών και σκελετωμένων παιδιών της Αφρικής και της Ασίας και διαπιστώνουν πόσο οι αινικρατορικά ντυμένοι δεσποτάδες (και μερικοί παπάδες) προκαλούν όχι μόνο το αίσθημα της δικαιούντης, αλλά και την ευαισθησία της αγάπης, ακόμα και τον ίδιο το Θεό, που εκούσια πώχευσε για μας (Β' Κορ. Η' 9).

• **Σπαστόν,** και μάλιστα για τη σατανική επίδειξη και τον εωφορικό εγωισμό.

• **Σκανδαλισμός.** Σκανδαλίζονται ουγκρίνοντας το μονοχήτων Ιησού με τους πολύτολους εργάτες της Εκκλησίας, δηλαδή, τους κληρικούς. Προσπαθούν να φανταστούν τον Ιησού Χριστό, το μοναδικό όλωστε αρχιερέα της Κανάν Διαθήκης, ντυμένο με βαρύτυπο σάκκο και μανδύα και λαμπτήρισουσα μίτρα και όλα τα άλλα τα φανταχτέρα στολίδια των «λεπιούργικών» αμφίων, αλλ' η φαντασία τους ανιιδρά. Δεν μπορεί να συλλάβει το θέαμα ενός Ιησού με μίτρα, πατερίσα και πολυτελή αρχιερατικά άμφια. Απιστούν μία τέτοια βέβηλη φανασία.

• Για τους κληρικούς με πολυτέλεια, η εμφάνιση είναι:

- **Επίδειξης** φαρισαϊκή.
- **Μωροφιλοδοξία** και ανοποία.

• **Έλλειψης** σοφαρότητας, αλλά και **ανδροπρεπών αξιοπρέπειας.** Οι γυναίκες έχουν γεμάτη την «γκαρνταρόμπα» τους με φορέματα. Εμφανίζονται κάθε φορά με όλην την «ουαλέτα». Εύτοχα, λοιπόν, η μανία κληρικών για συλλογή αρχιερατικών ή ιεραπονών στολών, χαρακτηρίζεται «υπολανθάνουσα θυλυπρέπεια»!

Δυστυχός και θεωρούμενοι ευσεβείς κληρικοί προσπαθούν να δικαιολογήσουν την πολυτέλεια των αμφίων. Πιο συνηθισμένες δικαιολογίες:

• Λένε, ότι η λαμπρότητα των αμφίων χρειάζεται για να τιμηθή με λαμπρότητα η μεγαλείστητη του Θεού! Μόνο, που η αντευαγγελική αυτή εξήγηση έρχεται σε δυσαρμονία με τα **άκυρα** της φάντας, με την ακτημούσην του Ιησού και με την απλότητα της επίγειας παρουσίας Του. Όσο για τους θεολογικούς ουμβολαρίους, αυτοί έρχονται σε δυσαρμονία με το αγκάθινο στεφάνι και το είδος των πλάων.

• Λένε:

- Είναι βέβαια ακριβή η στολή, που φοράω. Άλλα, ζέρετε, δεν δαπάνησα δικά μου χρήματα για να την αποκτήσω. Δώρο μου την έκαναν!

Δεν κάνουμε και δεν δεχόμαστε βαρύτυπα δώρα. Γιατί;

• **Πρώτον:** Οοι κάνουν δώρα, σε κάπι απόλεπουν. Τα δώρα αποτελούν κολακευτικά

δέσμευσι. Στην περίπτωση δε πολλών κληρικών, που οπεύδουν να προσφέρουν πανάκριβα δώρα σε ανωτέρους τους, έχουμε το φρικτό κακό της **δωροδοκίας**, που στην εκκλησιαστική γλώσσα καλείται **Σπιωνία** (Πράξ. π' 20).

Άιτα, που δεν προσφέρουν ουσιαστική δουλειά στην Εκκλησία, ξοδεύουν χρήματα πολλά, για εκδούλευσι σε Μητροπολίτες, Αρχιεπισκόπους και Πατριάρχες. Πού βρίσκουν τα χρήματα για πανάκριβα εγκόλπια ή μήπερ ή πλήρεις αρχιερατικές στολές; Πέρα απ' το οικονομικό είναι και ο τρόπος, που αποσπούν την εύνοια εκκλησιαστικών ιοχυρών, για να πάρουν και αυτοί **δεσποτική εξουσία**.

Θα ρωτήσετε: «Αποκλείεται το δώρο να προέρχεται από άδολη αγάπη». Ναι, αποκλείεται. Διότι για τους χριστιανούς η **αγάπη** γίνεται ελεπιούσυν. Δεν γίνεται προσφορά για κομπορρυμούν. Η αγάπη δεν γίνεται κούφους με πολυτέλεια, για να τους κάνει πιο γελούσιους. Η αγάπη δεν γίνεται το γυμνό Ιησού Χριστό στο πρόσωπο των φιωχών όλων της γης. Η αγάπη δεν προσφέρει ποτέ περιπάτα, γιατί είσι θα ήταν «εκ του ποντρού» (Μαθ. ε' 37). Η αγάπη προσφέρει τα αναγκαία «οκεπάσματα» (Α' Τιμ. σ' 8).

Δεν περιφύγγει οώματα μέσα σε χρυσούς οάκους!

• **Δεύτερον:** Όσοι δέχονται πλούσια δώρα, διάν τα οποία είναι λεπιούργοι του Θεού, ληπομονούν, ή θέλουν να ληπομονούν τρεις αλλίθευτες:

1. Η πλεονεξία είναι αυτή καθ' εαυτήν «ρίζα πάντων των κακών» (Α' Τιμ. σ' 10) και «ειδωλολατρία» (Κολοσ. γ' 5). Πλεονεξία δεν είναι μόνο το να κλέψει χρήματα, αλλά και το να δέχεσαι χρήματα από κληρονομιά. Ο πλεονάζων φαρισαϊός με το καμάρωμα πολυτελών αμφίων, δεν χρεώνεται μόνο σ' αυτόν που πρόσφερε τα άμφια. Κυρίως χρεώνεται σ' αυτόν, που τα φοράει.

2. Αν η Παλ. Διαθήκη παραγγέλλει να μη δέχονται οι άρχοντες δώρα, πόσο μάλισταν η Κανάν! Στην Παλαιά απαγορεύεται στους άρχοντα (πολιτικό ή θρησκευτικό) η **αποδοχή δώρων**. Ου λίγεται (ο άρχων) δώρον. Τα γαρ δώρα αποτυφλοί οφθαλμούς σοφών και εξάρει (διαστέρουν) λόγους δικαίων» (Δευτ. Ιστ' 19. Σοφ. Σειρ. κ' 29).

Άρχοντας δώρων δεν είναι αμερόληπτος. Δείχνει σκανδαλώδων συμπαθεία στο δωροδοκήσαντα. Κι αν αυτά ιοχύουν στην Παλαιά, φαντασθήτε τί ιοχύει σ